

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Sacerdos et Saturnus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

dam morum ac vitæ illorum. Postremò comminantes se omnia mala illis improbecaturos esse, nisi hæc quæ petant, fiant. Contrà autem Saturnus increpat pauperem, qui ea à se postulet, quæ suæ potestatis non sint, sed tamen respondet, se cum diuitibus hoc nomine agere velle: addita post hæc longa commonitione, qua pauperes, vt sua sorte contenti sint, hortatur, ostendens plus moleitiæ & periculorum diuitias quàm voluptatis secum habere. In posterioribus autem agunt inter se Saturnus & diuites de æqualitate in cæcis habenda: ac prior quidem Saturnus exponit diuitibus quæ à pauperibus ad se scripta ac postulata fuerint, admonens illos, vt benigniores erga ipsos se gerant, atque æqualitatem recipiant, argumentis à signo & consequentibus: tum commodis, si faciant, tum periculis, si detrectent, adhibitis. Contrà autem diuites extenuata accusatione pauperum à consueto, respondent, se quidem fecisse pro eo atque æquum: & honestum fuerit, sed illos ita immodestos & intemperantes se gerere, vt eos decætere omnino excludendos censuerint. Veruntamen ex illius consilio denuò admissuros se eos esse, si exacto recipiant, se nihil contumeliosè aut intemperanter posthac facturos esse.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ
Κρός.

SACERDOS ET
SATURNUS.

Κρός, σὺ γὰρ
ἰοικας ἄρχων
τότε νῦν αὖν,
καὶ σοὶ τίθω=
ται, ἢ καμὶ ρηὶ παρ' ἡμῶν,
τί ἄρ' μάρισα', ἐπὶ τῶν ἱερῶν
εὐτίσας, λάβοιμι παρὰ σοῦ;
immolatis hostijs postulare debe

DIC mihi, Sa-
turne, quan-
do tu quidem
hoc tempore
regnare videris, tibiq; & sa-
crificatū & litatū est à nobis,
quid potissimum abs te pro
am, quod postulatam si ram?
SAC.

Κρό. τοῦτο μὴ αὐτόρ σι καὶ
 λῶς ἔχῃ ἐκίφθαι ὅ, τι σοι ὀ-
 κτιόρ, εἰ μὴ καὶ πάντιν ἅμα
 ἰθίλοισ ἔναι τὸν ἀρχόντα, ἢ
 δία, τι σοι ἡλιον αὐτῆρ. ἐγὼ
 δὲ τάχα δυνάτῃ ἐν ἀναγού-
 σῃ, πρὸς πλὴν ἀχλύ. ἱερ. ἀλ-
 λὰ πάσαι ἱσχυμμοὶ ἱερῶ γὰρ
 τὰ λιονά ταυτί ἢ πρόχηρα,
 πῆτορ καὶ χροσὸν ποσὶδ, ἢ
 ἀνθρώπων δασπότιν ἔν, καὶ ἀν-
 θρώποδα ποσὶδ κηΐηοδα, καὶ
 ἰδιώτας ἀνανθέσ ἢ μαπανάσ,
 καὶ ἀργυρορ ἢ ἐλίφαντα, καὶ
 τῶμα. ὀπόσα τίμια. τόταρ
 ἔρ, ὅ ἀείσι Κρόν, δίδῃ μοι,
 ὥστι καὶ αὐτῆ ἀρηλαῦσαι ἴ σῶσ
 ἀρχῆσ, μηδὲ ἄμοιρορ ἔν μόν-
 ορορ αὐτόρ δῆ πάντοσ τῶ βίω.
 Κρο. ὀράσῃ κατ' ἱμὲ ἴδῃ ἡγη-
 σασ-ὲ ἴδῃ ἱμὸρ, δῆνέμαρ τὰ
 ζωαῦτα, ὥσθ μὴ ἀχθῃ, εἰ ἀτυ-
 χῆσῃσ αὐτῶρ. ἀπ' αὐτῆ παρὰ
 τῶ Διδῃ, ὀπόταρ εἰσ ἱκῆνορ ἢ α
 ἀρχῆ πικεῖλθῃ μὲτ' ὀλίγορ.
 ἐγὼ

partium est ista distribuere.

Quare ne grauius feras, si
 que petis, non assequeris: quin
 quæ ad eum imperij vices redierint, id quod breui futurum est.

SAC. Istud quidē te ipsum
 perdere oportuit, quid tibi
 foret optandū: nisi qui prin-
 cept sit, eundem et vatem
 esse vis, ut norit quid maxi-
 mē collubitum su animo tuo
 petere. Ceterum ego, quā-
 tum facultas feret, non aba-
 nuam votis tuis. SACER.

^b Quam istud iam olim mihi
 perpensum est, delidero enim
 vulgaria ista, ac passim oba-
 uia, videlicet opes, multam
 auri vim, vique viris imperem
 vique multa possideam mans-
 cipia, vestes splendidas ac
 delicatas, tum argentum et
 ebur: breuiter si quid est
 prater ea rerum preciosarū.
 Hæc igitur mihi da, optime
 Saturne, ut et ipse nonni-
 hil emolumenti ex tuo sentē-
 tiam imperio, neve solus per
 omnem vitam earum rerum
 sum expertus. SATVR.
 Illud vide, iam postulas
 quod non est mea potesta-
 tis: neque enim mearum

ἢ ὅδ' ἐνὶ ῥητοῖς παραλαμ-
 βάνο τῶν θιασάων. ἢ δὲ
 πρὸ ἡμερῶν ἢ πάσα βασιλεία,
 καὶ ἢ ἐκ πρόδοσις. Ὁ τούτων
 γήρωμα, ἰδιώτης ἄθῶς ἄμι,
 καὶ πῶς τῷ πομπῆ δῆμος εἶς. ἢ
 πῶτος δὲ τῶς ἢ δὲ στυλοῦσιν
 πρὸ, οὐδὲ ἀγορῶν διοικήσα-
 δα μοι συνηχάρηται. τί-
 ται δὲ καὶ μεθύειν, καὶ βούβη,
 καὶ παύσειν, καὶ λυθῶειν, καὶ
 ἀρχοντας καθίσταται, καὶ τὸς
 πικρίας ἀναχέειν, καὶ γυμνὸν
 ἔλασιν, καὶ λροτέον ἴσχυρῶς
 τα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἰσθῶν ψυ-
 χῶν ἐπὶ λαφάλλῳ ἀθῶσαι, ἀε-
 σίδηρον λεχισμίνον τὸ πρό-
 σωπον. ταῦτα ἐφῆται μοι
 ποιῆν. τὰ μεγάλα δὲ ἰκῆνα,
 τὴν πλοῦτον καὶ τὸ χροῖον
 ἰ Ζεὺς ἀγαθὸν δῶκεν, οἷς ἄν
 ἐλθῃ. ἢ δὲ ἰκῆνα. Ὁ δὲ
 Κρόνος, ῥαδίως καὶ πηχέρας,
 ἢ γὰρ οὐδὲ ἴδῃ ἀσηχέρας,
 ἀτῶν μεγάλην πῆ φωνῆ δὲ
 οὐκ ἐπαῖδ' ἰσχυρῶν, ἀλλὰ
 τῶ ἀγρίῳ ἰσχυρῶν, καὶ τὸν
 λαφάλλον ἐπανάτανον. Ὁ
 θριμν

Nam ipse præscriptis condi-
 tionibus rerum administras-
 tionem ab illo suscipio. Est
 autem uniuersum imperium
 meum, septem dumtaxat die-
 rum, quorum si ius excesse-
 rit, illicò priuatus reddor, ac
 velut vnusquilibet de ple-
 beia multitudne. Nec tamen
 in his ipsis septem diebus sen-
 rium quippiam aut publicum
 tractare mihi permissum est,
 verùm potare, inebriari, vo-
 ciferari, ludere, certare tes-
 feris, creare reges, famulos
 in conuiuium adhibere, cas-
 nere nudum, lasciuo corp-
 poris motu salutare, non
 nunquam & in gelidam ac
 quam dare præcipitem, fa-
 cie fuligine oblita. Hæc vn-
 ti faciam, permissum est.
 Cæterum magna illa, puta
 diuitias & aurum, Iupiter
 ipse dilargitur, quibus illi
 visum fuerit. SAC. Imò
 ne ille quidem, Saturne, ad-
 modū facile ac lubens id fa-
 cit, adeò vt me iam vox defen-
 cerit, magno clamore hæc ab illo flagitiatem. At is nihil pror-
 fus audit, verùm^c agidem obuibrās,^d ac fulmen inteneans,
^c iorum q

φριμὸν ἑνορῶν, ἐκπλήσσει τοὺς
 ἰεροδύτας. ἢ δὲ ποτε καὶ
 ἐπιτύσῃ τινί, καὶ πλοῦσιον
 ποιήσῃ, πολλὸ τὸ ἀκείτορ ἐν
 ταῦθα. καὶ τὸς ἀγαθὸς ἰνίστε
 ἢ σωτῆρς ἀφείδ' ὁ δὲ πάμπο-
 υύροισ τὲ καὶ ἀνοήτοις ἀνδρά-
 σι περιχῆ τὸν πλεῖστον, μασ-
 τήσις ἢ ἀνδρογυνῶσις ἑὶς πλεῖ-
 σσις αὐτῶν. πλὴν τάχ' σοι
 λυσιπὰ ἐθέλω εἰδέσθαι, τίνα
 ταῦτά εἶπες; Κρο. ὁ μικρὰ
 ὄλος, εἰδὲ παντάπασιρ ἄκα-
 ταφρόγητα, ὡς πρὸς τὴν δύ-
 ναμιν ἡξιάσθαι τῆς συμ-
 πάσης ἀρχῆς, εἰ μὴ σοι γὰρ μι-
 κρὸν δυνά τὸ νικᾶν κινδύον-
 τα καὶ τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν μο-
 νάσθαι κινδυνώμενον τοῦ κύνου,
 σοι τὴν ἐξάσθαι ἑπράνω ἀεὶ
 φάινεται. πολλοὶ γούν ἐς κό-
 ρον ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου ἐπισι-
 τίσαντο, οἷς ἰδέας καὶ φορὸς
 ὁ κύνος ἐπιτύσσει ὅτι ἔμπρο-
 σθεν γυμνοὶ ἐξέρχοντο, συμ-
 ταθῆναι αὐτοῖς τοῦ σκά-
 φος, περιὶ οὗτω μικρῶ ἔρματι
 ὅτι κύνος, ἢ μὲν ἢ πτεῖρ' ἐς τὸ
 κέδισον, ἢ ἀδικάτινον ἄλλου
 λόγος ἅμα ἐν ὅτι συμποσίῳ,
 με κίλασε, ac modulatiu's aliud videri canere in conuiuio.

e toruumq̄ obtuens. p̄uefas
 cit instances. f̄ Quod si quā-
 do etiam annuerit alicui, di-
 uitiēq̄ reddiderit: mirū, quāns
 id nullo defectu facit, ut ali-
 quoties pr̄teritis probis ac
 sapienibus viris, sceleratis
 ac stultis hominibz opes of-
 fundat, verberonibus atque
 effaminatis, cuiusmodi sunt
 isti pleriq̄. Quāquam equi-
 dem cupio cognoscere quā-
 nam sint ista tuę potestati
 permessa. SAT. Haudqua-
 quā parua, neq̄ omnino con-
 temnēda, si qui vniuersi im-
 perij vim expendat: nisi for-
 tē tibi paruum esse videatur,
 s̄ ut in tesseraū ludo vincas
 cū quę ceteris alea in vni-
 nē voluatur, tibi senionē sem-
 p̄ in summo latere ostendat.
 Nam hinc sibi pleriq̄ victum
 parant vel ad saturitatē of-
 que, quibus propitia ac se-
 cūda aspirārit tessera. h̄ Rur-
 sum alij nudi enatarū, naue
 elisa, fracta ad tā minutum
 scopulum, puta aleam. Ad-
 de his, potando quammaxi-

Præterea

καὶ διακονομένων, τοὺς μὲν
 ἄλλους ἐς τὸ ὕδαρ ἔμπροσθεν
 (τὸ δὲ γὰρ τῆς πίτιμον ἴδιον
 ζῆς διανοίας) οἱ δὲ καὶ ἀναε
 κηρυθῶσα καπνίζον, καὶ
 τὰ δὲ ἀφαιρῶσαι ἄλονται,
 ὅρασι ἰλικὸν τὸ ἀγαθὸν, ἔτι καὶ
 βασίλια μόνον ἐφ' ἀπάντων
 γυφίδια, ὧ ἀσραγάλα πρα-
 τίσαντα ὡς μὴ ἐπιλαθῆις
 γυφίδια ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς
 ἐπιτάγματα ἔχοις. ὧ μὲν, αὖ-
 σκεῖν τι περὶ αὐτοῦ ἀναβοῆ-
 σαι, ὧ δὲ, γυμνὸν ὀρχήσασθαι,
 καὶ ἀράμνον τὴν ἀλληγίδα,
 ἴρις τὴν οἰκίαν πικρῶν.
 πῶς οὐχὶ καὶ τὰ ταῦτα δέγμα-
 τὰ μεταποδίας τῆς ἐμῆς;
 εἴ τὸ μὴ ἀληθῆ μὴ δὲ βέβαιον
 γίνεσθαι τὴν τοιαύτην βα-
 σιλείαν αὐτιάση, ἀγνωμον
 ποιήσας, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ, καὶ
 τὰ ταῦτα διανεμόντα, ὀλιγο-
 χόριον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα.
 τίτων δ' ἔρ, ἃ μοι διατὰ
 δῶνα, τὴν περὶ τὸν ἀρχαί, τὴν
 ἔλαρ καὶ τὴν ἀκατηγεμυ.
 σάμυ, θαρρῶν αὐτῶ, ὡς ἐμὲ
 πρὸς οὐδὲν διδιδυμένον σε
 τῆ ἀγίδι καὶ ὧ κερωνῶ.

Præterea reliquis ministris
 in aquam præcipitatis (nam
 ea pœna est parū dextrè mi-
 nistranti) te et victorē pro-
 nunciari, atq; ei quem vice-
 ris. præmia præcipere. Vides
 nimirum quam ingenis sit bo-
 num: quemadmodum et il-
 lud, quum talo victor solus
 omnibus rex præficeris, ut
 non solūm ipse non feras vl-
 la ridicula imperata, verum-
 etiā ipse possit alijs impera-
 re: huic ut turpe quiddam de
 se ipso vociferetur: illi ut sal-
 tet nudus, vtiq; sublata in hu-
 meros tibia, in ter donū ob-
 ambulet. Annōn hæc quoq;
 munificētia mea non exiguæ
 sunt argumenta? Quod si
 causaberis regnum hoc nec
 verum esse, ne stabile, inscitè
 feceris, quum videas meis
 psūm, qui ista dilargior, exi-
 gui tēporis imperium tenere.
 Ex his igitur quæ mea fam-
 cultatis est præstare, nempe
 de taxillis, de regnando, de
 canendo, deq; reliquis quæ
 modò recēsi, audacter quæ
 volēs petito, nihil veritas ne te
 ægide, aut fulmine terrirem.

ΙΙ. ἀπ' αὐτῶν Τιτάνων ἄριστ', ἔ
 μὴ τοιότων οὐ διομαί· σὺ δὲ
 ἀπ' ἰκύνό μοι ἀπόκριναί, ὁ
 μάρισα ἰπόθωλυ ἑσθία, καί
 μοι ἦρ ἔπεισ αὐτὸ ἱκανὸν ἴση
 τῶ ἀμοιβῶν ἀφ' ὅθεν ἀκὸς ἀν-
 τὶ τῆς θυσίας, καὶ πῶς τὸ λοι-
 πὸν ἀφίημί σοι τὰ χεῖρα, Κρό-
 νῶτα μόνον ἀφκρινούμαι
 ἦρ, ἦρ ἑδῶς τύχω· ἰκ, τὸ μὴ
 πρῶτον ἰκάνο, ἢ ἀληθῆ ταύτ'
 ἴση, ἢ περὶ σὸ ἀκούσῃ, ὡς
 κατήθιστ' τὰ γνηθόμενα ἰπὸ
 τῆς Ρίας, ἰκάνη δὲ ὑφελομένη
 τὸρ Δία, ἴθωρ ἰποβατομίε-
 νη ἀντὶ τὸ βριφρε, ἰδῶνέ σοι
 καταπιῆν· ὁ δὲ ἄς ἰκνίαρ ἀ-
 φικόμην, ἰξήλασέ τι τῆς
 ἀρχῆς, πολέμω κρατήσας, ἔ-
 τα ἄς τὸρ Τάρταρον φέρων
 ἰνύθαι, πιδύσας αὐτόρ σοι,
 καὶ τὸ συμμαχινδρ ἄπαν, ὁς
 πόσον κατὰ σὸ παρτάφιδ.
 Κρό. ἢ μὴ ἰορτῶν, ὁ οὐτ',
 ἦ γορῶν, καὶ μεθύσιν ἰφίτο,
 καὶ νοιδορῆσθαι τοῖς διοσός-
 ταις ἰπ' ἰξουσίας, ἰγνος ἀν
 ὡς ὀργίθωαι γοῦν ἰφτῆαί
 μοι, τοιαῦτα ἰρωτίσας,
 τιⁿ atque in dominos impunè
 profectò mihi permisù esse irasci, qui quidè istiusmodi roges,

SAC. Atqui istis nihil mihi
 est opus, Titanum opta-
 me. Tu tamen illud mihi res-
 spondeas velim, quod maxi-
 mè cupiebam cognoscere:
 quod si mihi dixeris, satis
 magnam gratiam pro sacro
 persolueris, quin & in reli-
 quum tempus quæ debueris,
 condono. SAT. Roga mos
 dò, equidem respondebo, si
 forte quod rogáris, sciero.
 SAC. Illud in primis, num
 vera sunt ista quæ de te au-
 dimus, quemadmodum^k de-
 uoraris liberos tibi^l ex Rhea
 natos, utq; elàm illa subdu-
 cto Ioue, saxum infantis lo-
 co suppositum, tibi deuorata
 dum tradiderit: deinde puer
 adultus te regno expulerit,
 bello superatum, mox arre-
 ptum in tartarum præcipi-
 tārit, vinculis iniecitis tum ti-
 bi, tum omnibus copijs auxi-
 liaribus, quæ tecum in acie
 steterant: SAT. ^m Quid
 dixi: Nisi festum celebra-
 remus, esse^{q;} licitū inebriari
 & nihil

ὅτι ἀδελφεὸς ποιοῖσιν οὕτω,
 καὶ προσβύτω θεῶν. ἱερ. καὶ
 γὰρ ταῦτα, ὃ Κρόνῳ, οὐ παρ'
 ἑαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος
 καὶ Ὀμηρὸς. ὁκνῶ γὰρ ἄπαρ
 ἕτι καὶ ἄλλοι ἅπαντων ἀνθρω-
 ποι σκεδόν, ταῦτα προσβύ-
 κται καὶ σοῦ. Κρό. οἶδ' γὰρ
 πὲρ τοῦ ποιμήνα ἱκάνον, τὸν
 ἀλαζόνα, ὅστις τι περὶ μοῦ
 ἀλάζονα; σκόπη δ' οὕτως, ἕδ'
 ἴσθι ἀνθρώπων (οὐ γὰρ θεῶν
 ἴσθι) πομένων ἀρ' ἐκὰρ αὐ-
 τῶν καταφασγῆν τὰ τέκνα, ἃ
 μή τι θυέστης λῶ, καὶ ἀστυ-
 ἀδελφῶ περιπίσων, ἥδινε;
 καὶ τοῦτο γ' ἀν' ἔην, πῶς ἀ-
 γνοῦσαι λίθον ἀντὶ βράφους
 ἰδίων, ἃ μὴ ἀνάληγτ' ἔην
 τοὺς ὀδύοντας; ἀπ' οὗτε ἰπο-
 κεύσασθαι, οὗτε ὁ Ζεὺς βίβη
 τῶ ἀρχλῶ ἀφείλετο, ἰκόν.
 τὸ δ' ἐμου παραδόντ' αὐ-
 τῶ, καὶ ἔπεισαντ' ἀρχην.
 ἔτι μὲν γὰρ οὗτε περὶ ἄλλου,
 οὗτε ἰπ' ὧ Ταρτάρῳ ἔμει,
 καὶ αὐτὸς ὄραε, οἶμα, ἃ μὴ
 τυφλῶ, ἔσπερὶ Ὀμηρὸς ἔ.

ii.

o nihil reuerius adeò canō
 ac senem deum. SAC. At
 ego hæc, Saturne, non ex me
 ipso dico: quin & Hesiodus
 & Homerus (nolo enim di-
 cere) reliqui propè mortua-
 les omnes eadem de te cre-
 dunt. SAT. An tu putas
 P vel pastorem illum, I vel
 hunc ampullosum, verè
 quippiam de me scisse? Rem
 ad hunc considera modum.
 Est ne quisquam homo, non
 dicam Deus, adeò durus, ut
 possit ipse volens suos de-
 uorare liberos? nisi si quis
 esset Thyestes, qui ab im-
 pio circumuentus fratre co-
 mederet. Sed finge esse quò
 possit, qui fiat ut ignoret se
 se saxum edere vice pueri:
 nisi fortè dentibus sit huius-
 modi, ut dolere non queant.
 Imò neq; bello confliximus,
 neq; Iupiter per vim imperiū
 occupauit, sed ego illi volēs
 & vltiò rerū administratio-
 nem tradidi, celsiq;. Porrò
 neq; vincitū esse me, neque in
 tartaro esse, vel ipse vides o-

pinor, nisi prorsus t oculis captus es, quemadmodū Homerus,

N n n 2 SAC.

Κι. τί παθῶν εἶ, ἢ Κρόν, ἀ-
 φῆκας τῶν ἀρχῶν; Κρό. ἐγὼ
 σοι φράσω, τὸ μὲν ὅλον γέρον
 ἦδη καὶ ποδ' ἀγρὸς ἔπο τὸ γέ-
 ρος, ἀνδρ, ἀδὲ καὶ περὶ δὴ οὐ μὲν
 οἱ πολλοὶ εἰκασαμ'. ὃ γὰρ ἢ
 ἀνώμαλῳ διαρκῆρ πῆς οὕτω
 ποικίλῃ ἀδινίᾳ μ' ἔμω, ἀπ'
 ἀν' ἀναθεῖρ' ἰδέσθ' ἄνω καὶ κἄ-
 τω, τὸν κεραιὸν ἀικρῖνον,
 τὸς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύνους ἢ
 βιῶν καταφλέγοντα. καὶ τὸ
 πρᾶγμα πάντ' ἐργῶδ' ἔω, ἢ
 καὶ νειανίον καὶ ἰξίεω δρ' ἔω
 ποιῶν ὡς Διὶ. καὶ ἄνω εἶ, κα-
 λῶς ἔχεμ' ἰδέσθ' μοι ἰστανέ-
 ματ' ἅ τ' ἰστανέμ' οὐσι τὸ ἀρ-
 χῶν, αὐτὸν ὄνω καὶ τὰ ποικί-
 λῶν ἢ ἰστανέμ' ὅτε τοῖς ἀ-
 χρομένοις χηματίσονται, οὐτε
 ἔπο τῶν τᾶν ἀνῆα αὐτωῶν
 ἰνοχλεῖνον, οὐτε βροῦτῶτα
 ἢ ἀσπᾶπλῶντα, ἢ χῆλασ' ἰ-
 νῶν βᾶλαμ' ἀναγκαζόμε-
 νον. ἀπ' ἀπ' ἐπιόρκον τινά
 τοῦτον ἢ δισον βίον ἀλάγῃ,
 ἰστανέμ' ἰστανέμ' τὸν ἰστανέμ',
 ἰστανέμ'

SAC. Sed quid tibi acci-
 dit, Saturne, ut imperium de-
 poneret? SAT. Ego tibi
 dicam in summa: Senex iam
 et podagrosus quum essem
 ob atatem (unde etiam fa-
 ctum est ut plerique mihi
 compedes esse sinxerint) im-
 par eram viribus ad tam mul-
 ta huius atatis facinora pu-
 nienda. nam erat assidue mi-
 hi sursum ac deorsum cursus
 sitadum obarmato fulmi-
 ne, quo sacrilegos, periuros,
 ac raptores exurerem. Et atque
 negotium plenum laboris,
 quodque iuuenem desideraverat.
 Itaque mihi consulens,
 Ioui locum dedi. Quam-
 quam et alioqui recte fa-
 cturus mihi videbar, si par-
 titus filijs (nam erant) im-
 perium, ipse plerumque vi-
 tam cotinuis per ocium tra-
 ducerem, nihil necesse ha-
 bens, neque vota facientibus
 operam dare, nec ab ijs qui
 contraria petunt, molestia
 affici, neque tonare, neque ful-
 minare, neque grandinem aliquoties immittere. Sed semlem
 hanc ac iucundissimam dego vitam, meracius bibens nectar,
 atque

Ἰαπεῖον, ἢ τοῖς ἄλλοις ἡλι-
 κιάταις πρῶτον βολοῦμαι. ὁ δὲ
 ἄρχε. μυρία ἕκωμ πρῶτα γα-
 τα πᾶσι δόξαι τούτας ἡ-
 μίρας, ἢ οἷς ἔπορ, ἢ περὶ ἐλ-
 ὄν μοι ἔδοξε, ἢ ἀναλαμβά-
 νο τῶν ἀρχῶν, ὡς ἰκομύσαι-
 μι τὸς ἀνθρώπους, οἷς ἴω ἢ
 ἰμῶ βίῳ, ὅποτε ἄσπορα καὶ
 ἀνήροια πᾶσι γὰρ ἐφύλο ἀνδρῶν.
 ἔσχατον, ἀπ' ἕτοιμος ἄρτος,
 ἢ κρέα ἐσκαυασμένα, ἢ ὁ οἶ-
 νος ἔρρετο ποταμῶν, ἢ πη-
 γὰς μίλιος ἢ γάλακτος. ἀγα-
 θοὶ γὰρ ἦσαν ἢ χρυσοὶ ἅπαν-
 τες. αὐτῆ μοι ἡ αἰτία τ' ὀλι-
 γοχροῖς τούτης διακείας,
 καὶ δὲ τὸς ἅπαντα γὰρ κρότος,
 καὶ ὁ δὲ καὶ παιδία, καὶ ἰσοτι-
 μία πᾶσι, καὶ δέλοις καὶ ἰλα-
 θείοις· οὐδὲν γὰρ ἐπ' ἑμοῦ
 δὲ λῶ. ἢ ἐγὼ δὲ, ὁ Κρό-
 νος, ἢ τὸ ἐκαστὸν, εἰς τὸς δὲ-
 λαι, ἢ πᾶσι δὲ οὐκ ἔστι φιλόφρων.
 πορὶ τὸ μὲν ἐκείνου σοιᾶν
 σελιμῶν τὰς τὰ ὁμοια πᾶσι
 σχολτας, ἢ τὴν αὐτὸν δὲ φά-
 νοντα, μεμνημένον τ' ὡς δὲ.

rebā, quasi ob eam causam tibi fabula tribueret erga hos hu-
 manitate: quod memor teipsum aliquando seruitutē seruasse,
 ac gestasse cōpedes, eos magnifaceres, q̄ simili essent fortuna.

Nnn 3

SAT.

atque interim A cum Iapeio
 reliquisq; aequalibus dijs cō-
 fabulans. At regnat quidem
 ille mille districtus negotijs,
 nisi quod hos pauculos quos
 dixi dies, mihi visum est ex-
 cipere, in quib. recipio prin-
 cipatū, ut mortalibus in me-
 moriam reducā, cuiusmodi
 fuerit me regnante vita, cum
 citra sementē citraq; aratio-
 nem cuncta illis prouenirent.
 B Haud tū quidē aristā, sed
 panis paratus, carnes appa-
 ratae, ac vinū fluminū instar
 fluebat, cum fontes mellis la-
 tēt, propterea quod mor-
 tales omnes probi essent
 aurei. Haec, inquā, mihi cau-
 sa fuit cur exigui temporis
 imperium geram, atq; ob id
 vndiq; plausus, cationes, lu-
 sus, aequalitas omnib; seruis
 aequē ac liberis. neq; enim me
 regnante quisquam erat ser-
 uus, SA. At ego, Saturne,
 coniecturā istam ad seruos
 eos qui boias terunt, refe-

Κρό. ἢ πάσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα
 λυγῶν, ἢ ἐν λυγῶν, ἢ πάσῃ
 μια πᾶσι ἔτι μοι ἢ ἔτι ἀπό-
 κριναι, τὸ περὶ φῶν σὺν κούρῃ
 ἢ ὅτι ἐπὶ σὺ ἀνθρώποις; Κρό.
 ἢ μάλα, οὐ μὴν περὶ τὰ λαν-
 τωρ γὰρ καὶ μιναιδῶν, ὡσπερ
 ἔμην, ἀλλὰ περὶ καρῶν τὸ
 μινισμῶν ὡς μὴ ἀντιᾶσαι ἡπύ-
 θύτα, μηδὲ σακρῶν ἀλλὰ ἄς
 πῶν ὄντα μόνον τῶν ἀκρω.
 1. ἔν γὰρ ἰκάνοι ποιεῖν τὸν ἴπυ-
 τινος γὰρ ἄν ἢ ἐπέπλωμα αὐτοῖ
 ἑλόχουσι οὐλοῖς ὡς ἔργα, καὶ
 μεταξὺ λυγῶν ὅσων, ὅσων δὲ
 τι ἰκάνοσα, ἢ τις ἕνα τὸ ἀν-
 θῶν ἰκάνων τὸ χυσιγῶν
 ἔς τὸ ἡμίτονον τὸν βίον ἀγα-
 γῶν, ἔδραξι σοῖς πομοῖς, ὅσα
 ἔπαθον ἀνὰ θλιος ἢ αὐτῶν;
 Αἰσιπᾶσαντο γὰρ αὐτῶν, ἔν οἱ δὲ
 ὅτι, ἐπιθραμόντων, ὡσπερ τὸν
 Πηνθία αὐτῶν Μανιάδων, καὶ αὐτῶν
 Ὁρῶν αὐτῶν Ὁρῶν, ἢ τὸ Αὐτῶν
 να αὐτῶν, περὶ τὸ μῆσον ἀ-
 πῶν, καὶ τὸ μῆρος, πῶς ἀλ-
 θήλους ἕκαστος ἀμικῶνται.

οἶχε

Pentheum Manades, aut F in Orpheum feminae Thra-
 ciae, aut G in Actaionem canes, interq; sese decerta-
 vent, quamquam quisque maximam posset portionem auferre,

SAT. Non tu desines istius
 modi iugari iugas? SAC.
 Bene mones, itaque desimo.
 Quin illud etiam mihi re-
 sponde, C talis ludere, in usu
 fuit tui quoque seculi mor-
 talibus? SAT. Erat sane,
 at non deposuisti talentis, ac
 decem nummum millibus,
 quemadmodum vos facitis,
 verum ut plurimo nucibus:
 ne videlicet discruciaretur
 qui victus esset, neve semper
 ploraret sese unum omnium
 non habere quod ederet.
 SAC. Et recte quidem illi.

D Nam quo tandem premio
 certassent ipsi talis, quum
 ipsi totii essent aurei? Itaque
 te loquente, tale quiddam
 mihi venit in mentem, si quis
 unum aliquem ex aureis illis
 viris, in hanc nostram aeta-
 tem adductum vulgo osten-
 deret, quid illi tandem eues-
 niret? Nempe miserum (scilicet
 scio) discerperent, haud ali-
 ter incurstantes, quam E in

ὄξει οὐδὲ ἰορτάσονται, ἕξω
 τὸν φιλοκέρδους ἄσιν, ἀπ-
 λὰ πρόσδορον οἱ ποιοὶ πω-
 πωλυταὶ τῶν ἰορτῶν. ἔτα
 οἱ μὲν ἀπέρχονται λησάοντες
 ἐν ἑσσυμποσίῳ τοὺς φίλους,
 οἱ δὲ σοὶ τελοιδουῶνται, οὐ-
 κεν δέον, καὶ τοὺς κύβους
 σωπιδουσι, ἀνατίους ὄν-
 τας αὐτοῖς ἀρκούντων ποιοῦ-
 σιν. ἀτὰρ ἀπὲ μοι καὶ τόδῃ,
 τί δύποτι ἀθρὸς οὗτω θιός
 ἄν, καὶ γέρωρ, ἐπιλεξάμεν
 τὸ ἀτιρηπιατόν, ὅποτι ἢ χιῶν
 ἐπιχετὰ πάντα, καὶ ὁ βορέ-
 ρᾶς πολὺς, καὶ οὐδέ μιν ἐτι οὐ
 πῆπυγγη ἰπὸ τοῦ κρύους, καὶ
 τὰ δεινὰ ξυρὰ καὶ γυμνὰ καὶ
 ἀφρονα, καὶ οἱ λαμῶν ἄ-
 μορφοὶ καὶ ἀπλωθηκότων, καὶ
 οἱ ἄνθρωποι ἐπικινυφότων,
 ὡσπερ οἱ πάνν γυγυραύ-
 των, ἀμφὶ τῶν κάμινον οἱ
 ποιοὶ, πλεναῶτα ἰορτάσας.
 οὐ γὰρ προσυγικός γιδὲ κα-
 ρὸς, ὁδὲ ἐπιγύδῃ πρυφῶσι.
 Κρόν. πομά μιν ἀναρπύνας,
 ὡ οὐτῷ, ἥδη ἰνῆρ δέον.

παρήρσοι

ut qui ne in festo celebran-
 do à lucri studio temperent,
 quin ipso etiam festo ad lu-
 cri abutuntur incrementum.
 Itaque alij quidem tibi prim-
 itias immolant, amicos in
 conuiuio deprædantes. Alij
 verò tibi conuiciantur, cum
 nihil ad rem pertineat, tum
 ipsas comminuunt tesseras,
 perinde quasi illis sit impu-
 tandum, quod illi suapte
 sponte faciunt. Sed dic mihi
 ἔ illud, quid tandem causæ
 fuit ut Deus vsq; aded imbe-
 cillis ac senex, a tempus in
 amoenissimum delegeris, cū
 iam nix omnia occupat, plu-
 rimus sæuit Boreas, cumq;
 nihil nō gelu concretum est.
 Iarent arbores nudæ decus-
 sis frondibus, squalent hor-
 rentq; vacua floribus prata,
 cum incurui contractiq; mor-
 tales, perinde quasi extremo
 confecti senio, ad focum fer-
 mē desident, interea tu festū
 diem agis? Neque enim ac-
 cōmodum seni tempus, neque

fatid idoneum genio indulgentibus. SAT. Sed heus tu
 permulta quidem à me sciscitaris, cum potare iam oporteat.
 Nnn 4 Itaque

παρήρησαι γῆρ μοι χρόνον ἢ
 ἰορτῆς οὐκ ὀλίγον, οὐ πάνυ
 ἀναγκαῖά μοι ταῦτα πέσει
 λοσοφῶν. ὡς νῦν μὲν ἄφθ
 αῦτά, ὠμαχόμεθα ἄῆδην, καὶ
 κροτῶμεν, καὶ ἐπὶ τῆ ἰλαθείας
 ἄδω ἴδωμεν. ἔτα πρὸ τῶν
 τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ καρῶν, καὶ
 βασιλίας χαροτονοῶμεν, καὶ
 πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ
 ἄν τῶν παρομιῶν ἰπαρυθῶ-
 σαι μί, ἢ φησι, παλιμπουδίας
 τὸς γέροντας γίγνηται. ἢ. ἀ-
 λὰ μὴ διώαιε διψῶν πῆρ,
 ἢ Κρόν, ὄτω μὴ ταῦτα, ἀ λῆ-
 ρας, ἢ δῖα. ὡς πίνωμεν. ἰκανὰ
 γὰρ ἀρκύρισμα καὶ τὰ πρῶτα.
 ἡαί μοι δοκῶ γραψάμεν ὅ
 βιβλίον ταύτῳ ἡμῶν τῶν
 σπουδαίων ἢ, τὸ αὐτὸς ἡρώ-
 τησα, καὶ οὐ πὲς ταῦτα ἰλιως
 ἀπκρίνω, παρῆξεν ἀναγνώ-
 σαι τῶν φίλων, ὅσοι γ᾽ ἰπα-
 κῶσαι τῶν σῶν λόγων
 ἄξιοι.

Etur, si nostram hanc confabulationem, & quæ ipse inter-
 rogárim, & quæ tu propitius responderis, literis prodita tra-
 dam amicis legenda: si qui sunt digni qui tua
 dicta accipiant.

Itaque non exiguam tempo-
 ris portionem tuis rogationi-
 nib. mihi de festo perdidisti,
 dum ista mecū philosopha-
 ris, non admodum ad rem
 pertinentia. L Quare nunc
 istis tandem omisisit, conui-
 vium agitemus, plaudamus,
 ac liberam agamus vitam.
 Deinde prisco more depos-
 suis nucibus. M ludamus
 tesseri, ac reges suffragijs
 creemus, ipsiq; ultrò parea-
 mus. Siquidem ad eum nos
 dum effecerimus ut verum
 videatur proverbum quod
 dicunt, N Senes repuera-
 scere. SAC. Imò cui ista
 quæ dicis, non probantur,
 Saturne, precor ut ei O nec
 tum bibere liceat, eum sitit.
 Itaque bibamus, quando-
 quidem & primo colloquio
 satis à te respōsum est. Pro-
 inde videor mihi rectè fa-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

■ SATURNALIA.] Saturno sacra fiebant. de quibus in primis Macrobius libro 1. capite 8. & 10. & Lilius Gregorius Giraldus de annis & mensibus. Hæc xgōvoia dicebantur a Græcis. Et primò vno die tantum: id est xiiii. Cal. Ianuarias celebrari solita: sed post in triduum propagata, primùm ex adiectis à Cesare huic mensi diebus, deinde ex edicto Augusti, quorum diernum ferias Saturnalibus addixit, à xvi. igitur capta, in xxiii. desinebant, quo solo fieri antè consuenerant. Sed segillatim adiecta celebritas, in vii. dies discursum publicum & lætitiæ religionis extendit. Sed plura hoc loco de Saturnalium celebritate post Lucianum nostrum commentari super uacaneum videtur. **b** Quin istud iam.] Petitiō & occasio dialogi, Riūs Saturnaliorum & eorundē commendatio. **c** Acgidei obuiibrans.] Scutum, capræ Amaltheæ mortuæ, à qua nutritus fuerat, pelle contectum, dno & capræ. i. capra dictum, in cuius capræ memoriā Aegiochum se appellari voluit. Scuto hoc aduersus Titanas pugnaturus sese armavit. **d** Ad fulmen intentans.] Fulmen enim potente Iouis manu torquetur atq; celeriter infigitur. **e** Toruūq; obtuens.] Est autē odientis & indignam is signum limis oculis, raurine & toruē aspicerē, ut inquit Plato. **f** Quodd si quando annuerit alicui. &c.] Vide prouerbiū, Diuitiæ non semper optimo contingunt. Hoc etiam diffichon Erasmus vertit in prouerbio: Omnium rerum viciuūdo.

Nunc etenim huic libram inclinat, nunc Iuppiter illi,
Ut modò sis diues, nil modò possideas.

Alludere videtur ad Homeri locum Iliad. θ. vbi Iuppiter aureis lancibus expandit Troianorum & Græcorum sara. **g** Ut in tesserarum ludo vincas.] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. Suetonius in Augusto: Talis iactatis, ut quisque canem aut Senionem miserat, in singulos talos singulos denarios in medium conferebat, quos tollebat vniuersos, qui Venerem iecerat. Quoties verò tali quatuor ita excidebant, ut diuersa esset omnibus facies, Venerius appellabatur

Non s

labatur

labatur iactus, idemque felicissimus erat, ut docet in Amovibus idem Lucianus. Fuit autem Somio punctus in talis, qui à Gracis ietims dicitur, ab Aristotele xōs lib. 2. de Cœlo, qui dexter appellabatur, quia lucrum afferebat. Latus tali est sex puncta continens, à senario numero dici videtur. Qui verò vnum punctum continebat, & xv. i. canis, Persio, Canicula dicebatur. Quem Lucianus hic intelligit, per vniōnem. Pollux binarium & quinarium in talis non fuisse scribit. h. Rursum alij nudi enatarunt naue elisa.] Adhuc hodie multi graviter hac cupiditate, velut aitis quodam fluctuantes nec pauci tempestatis magnitudine submerguntur, & nudi enatant. Idem pro Imaginibus: Audebo iactare aleam. In Hermonide: Itaq; iuxta proserbium, In vno viro tecimus aleam. Vide que in Imaginibus annotauimus. i. Titanum optime.] Transiio per reificationem. Ferunt Cælum plures duxisse uxores, ex quibus 45. liberos susceperunt, præcipueq; ex Thiea 17 qui à matre Titanes dicti sunt. Sicq; omnes Cæli filij Saturnus, Titan, qui ex terra Gigante genuit, qui etiam Titani dicuntur. h. Deuoratis liberos.] Prolem masculam. Saturnus Cæli & Vesta filius, qui Opim sororem suã matrimonio sibi coniunxit, & patri Cælo virilia execuit, ex quib. in mare abiectis, spumaq; agitatis, nata est Venus, que inde dicta est Aphrodise. Fratrem habuit Titanẽ maiorem natu, qui cū parenti, uti par erat, succedere deberet, animaduertens tamen matrẽ sororesq; in Saturnum proniores esse, iure suo illi cessit, ea tamen lege, ne Saturnus prolem masculam tolleret, sed regnum ad suam stirpem rediret. Saturnus igitur ex pacto cum fratre iniuro, liberos suos masculos, vbi primũ nati essent, deuorabat. Verũ cum Ops vno partu Iouem & Iunonẽ edidisset, Iouem quidem Saturno ostendit, Iouem verò clam nutriendum ablegauit: adhibitis interim Corymbantibus, qui cymbalorum tympanorum que pulsio obstrepabant, ne pueri vagitus audiretur. Saturno aut, cum ille pueri deposceret, ut & ipsius deuoraret, Ops lapidem ei ostendit panis inuolutum, eumque partu illo à se editũ simulabat, quem ille acceptum, sine mora deuorauit. Post hæc cum ex oraculo didicisset, fore, ut à filij regno pelleretur, cum ob hoc Ioui insidias strueret, ab eo regno pulsus & primatus est. h. Ex Rhea natos.] Ops p̄ca Græco vocabula

bulo dicitur τὸν τῆς πέρας, quod est fluere: propterea q̄ terra rebus omnibus affluat. Ops verò idcirco dicta putatur, q̄ terra op̄e vita hominum sustentetur: vel ab antiquo adiectivo ops, quo veteres pro diuine utebantur, quemadmodum contra in op̄em dicuntur pauperem & egenum. Veteres enim, quorum opes præcipuè in re pecuaria, & agricultura consistebant, terram huiusmodi opum largitricem diuinis profecuti sunt honoribus, Opemque hoc est, opulentiam nuncupauere. in Quid dixisti.] Consuetudo fabule de Saturno, de qua Macrob. lib. 1. Saturn. cap. 8.

n Atq; in dominis impuè conuicia iacere.] Ipsis Saturnalibus domini seruis suis conuicia liberalibus & opiparis accipiebant, ipsi muneribus seruilibus fungebantur: seruis impuè, quicquid liberet, loqui licebat, & v. scribitur idem Macrobius libro 1. & Athenæus libro 14. o Nihil reueritus canum ac senem deum.] xḡav̄, id est, Saturnus, podagrosus, ac senex, à Poëtis fingitur, & temporum deus: quasi xḡav̄, p̄ Vel pasto em illum.] Hesiodum poëtam natum in Ascra Bœotie vico, qui missus à patre ad ouium custodiam, dormiens somniavit se repenti factum Poëtam, & à Musis coronatum, vnde Manianus:

Tu sapis vt cultos ouium Parnasidos Ascrae
Incola, quem subito Musæ instituere Poëtam.

Primus agriculturæ præcepta tradidit. Primus fabulas scripsit. q̄ Vel hunc ampullosum.] τὸν ἀλαζονία Homerum factiosum, ostentatorem, vaniloquum, mendacem, verba iurgentia & sufflata proferentem. r Thyestes ab impio fratre.] Atræus, Atræus & Thyestes Pelopis filij fuerunt adeo seni, vt Thyestes cū Atræopæ fratris uxore concubuerit, & incestum hunc agere ferens Atræus, liberos proprios ei comedendos apposuerit, s̄ Saxum edere.] Nihil in rerum natura saxo durabilis. At id quoque temporum diuturnitæ absumit. Quod Poëta nimirum innouit, cū fingunt Saturnum temporis deum saxum Iouis loco suppositum deuorasse, s̄ Oculis captus, vt Homerus.] Ob id Homeri nomen sortitus est, quum prius Meleages diceretur, quod ad Meletem fluvium natus esset. Cum ei namque & Iones oculis captos om̄neus appellaret, quod è ἰωνέως: id est, iuuenis ducibus egeant. Hinc cecutiens

Μαόνιος

Meonius nuncupatur à Martiano Capella libro I. de Nuptijs Philologia. Poëta quoque præcipuè Oeagrium citharistam, cacuti- entisq; Meonij suauiloquam senectutem, Pontanus:

Vnde oculis capto nomen permanfit Homero. u Mihi coipedes esse finxerunt,] Saturnus in compe- dibus fingi solet. Atque huius figmenti rationem reddit aliam Lucian. in lib. de Astrologia, nempe quod orbis Saturni longis- sime à nobis remotus sit, ob hoc in tartara coniectum finxere, ex æ- is profunditate sumpta occasione. Deinde quod motus suus omnium tardissimi, ut quasi stare videatur, compedibus alligati finxerunt, & Surfum ac deors.] *Ἐ ἄνω καὶ κατωῖα ita finitima sunt, ut eadem esse videantur. Proverbialia schemata sunt, quæ accommodantur ad omnia tentant, vel ad omnia confundent, vel ad intelligentiam omni ex parte negotium circumspicientis. y Fulmine.] Saturno ac Ioui fulmen attribuerit Poëta, & hac effigie fidei sunt. & Partitus filij.] Saturni & Opis filij fuerunt Iupiter, Neptunus, & Pluto. Verùm Iupiter Iunonè so- rorem suam eodem secum parvo editam, uxorem duxerat, & cum Platone Neptunoque fratribus regnum paritius, Olympum sibi reservans habitavit. Vide Hom. 15. Iliad. A Cum Iapeto.] Cali & terre filius fuit, vir potens & proterui ingenij, magisq; filiorum, quam sua virtute clarus. De eo Val. Flacc. libr. 1. Ouid. 3.] Met. & Silius libr. 12. Hic Lucianus Saturno ægalem fa- cit. Suidas pro delyro apud Aristoph. poni scribit. B Haud tum quidem Aristæ.] Origo & causa festi. C Talis lude- re.] Talis ac nucibus olim lustrasse humines, vel Horat. testis, eum ait: Te talos Aule nucesq; D Nam quo tandem præmio.] Digressio in presentes mores. E In Pentheum Menades.] Pentheum regem Thebanum cum orgia, hoc est, sacri Bacchi noua adhuc, & iamprimùm incipientia prohibere sonaretur, à matre & materteris alijsque Menadibus in furorem actis, discerptum esse ferunt. De Penthei interitu habes in Bac- chis Theocriti, Eidyl. 23. tractatur idem argumentum in Bac- chis Euripidis fustis. Ouidius eandem fabulam exponit in 3. Metam. Huius etiam meminit Lucianus de morte Peregrini, in initio. F In Orpheum fœminæ Thraciæ.] Mulieres in- saniensium vixit Bacchi Orgia celebrantes, Menades dictæ à*

verbo Græco *καίπεδον*, quod significat insanire. Orpheus autem Euridices uxoris iacturâ agere ferens, calibem deinde vitam agere statuit, quumque iam multas nuptias reiecesset, aliosq; insuper à mulierum consortio detreteret, atque in puerorum amores pelliceret, à Menadibus inter Bacchi sacrificia iuxta Hebrum fluvium occisus, & disceptus est: cuius membra pessimi per agros sparsa Musæ collegunt, dederuntque ea sepultura. Lyra vero & capus in Hebrum deiecta, ad Lesbos insulam delata sunt, ubi capus ab incolis sepultura mandatum est. G In Aethæonem canes.] Aethæon à suis ipsius canibus dilaceratus fuit, ut indicant Theocriti enarrationes, & Ovidius libro 3. Metam. Claudianus in Rufinum, & Silius lib. 12. H Tempus in amœnissimum.] Hyemis descriptio. In hyeme enim Notus suapte natura nubes & imbres affatim colligit, quæ Boreæ rigore congelantur. Hinc Aquilonia hyemis à Valerio Flacco lib. 6. dicta. A Mantuano verò nimosa, & Porealis. Tum à Virgilio glacialis:

Strinxit aquas tenues ut glacialis hyems.

I Aereot arbores.] Hinc Horat. lib. 2. Carm.

Informes hyemes reducit Iupiter idem.

Silius lib. 3. Deformis hyems. K Neq; enim accommodum seni tempus.] Mantuanus:

Surgit hyems onerosa inopi, damnosa senectæ:

L Quare nunc istis tandem ommissis ac depositis nucibus.]

Proverbium à puerorum lusibus, qui nucibus peraguntur, du-

ctum. M Ludamus tesseras, ac reges creemus.] Reges in

convivijs constituebantur, qui leges bibendi ferebant, quibus

ceteros omnes parere erat necesse. Huiusmodi regem, arbitrum

bibendi nominat Horatius Oda 7. libri 2. N Senes repue-

rascere.] Hunc locum Erasmus nosster citavit in Adagio: Bis pueri senes. O Nec bibere liceat cum sint.] Verba sunt

hominum male precantium, veluti Thyæstea execratio. Huic similia sunt, In morbo consumat, & capiti eveniat: &

quæ in fine primæ epistolæ Saturna-

tium dixitibus impre-

cantur.

KPONO.